WARIES MISDAADREEKS · Nº 316

Heidegeheim in Brunssum

De zaak van de verdraaide wegwijzers

SPEURDOSSIER VOOR KINDEREN VAN 8 TOT 12 JAAR

Inhoud

Welkom, speurder! 4

MAP 1 · WAT ER GEBEURDE

Fenna's logboek: vrijdag 6
De krant van zaterdag 7
De folder van de speurtocht 8
De kaart 9
Jo's controleronde 12

MAP 2 · OP DE HEIDE

Fenna's logboek: zaterdag 14
Opa Harie en de lampenkamer 15
Wie zijn er in beeld? 19
Gesprek met de redder 22

MAP 3 · DE VERDACHTEN

Fenna's logboek: bij Ton 27
Vier gesprekken 28
Papieren van de stichting 31

MAP 4 · NIEUWE SPOREN

Fenna's logboek: zondag 36
Bewijsstukken 37

SLOTDEEL

Aan de speurder 44
Werkbladen 45
Antwoordformulier 49
Hints 50
Verzegeld 53
De oplossing 54
Oplossingen van de puzzels 57
Nawoord 59

PUZZELS · puzzel 1: p. 13 · puzzel 2: p. 18 · puzzel 3: p. 26 · puzzel 4: p. 35

Welkom, speurder!

Vrijdagochtend wilde groep 7 van basisschool De Zandloper de nieuwe **Grote Heidespeurtocht** lopen. Twaalf houten paaltjes, elk met een pijl en een dier, zouden de klas over de Brunssummerheide leiden. Maar vanaf paaltje 3 klopte er niets meer van. De pijlen wezen de verkeerde kant op, en de klas raakte het spoor helemaal kwijt. Gelukkig kwam iedereen veilig terug. Maar wie heeft die pijlen verdraaid? En waarom?

In dit dossier zitten alle stukken die Fenna en Jules in één weekend verzamelden: knipsels, foto's, kaarten, berichtjes, bonnetjes en gesprekken.

Jij bent de derde speurder. Fenna en Jules hebben alles opgeschreven, maar de oplossing hebben ze níét in hun logboek gezet. Die mag jij vinden.

ZO WERKT DIT BOEK

1. Lees de stukken op volgorde. Elk stuk heeft een nummer.
2. Kijk goed naar tekeningen en foto's, ook naar kleine dingen.
3. Gebruik de werkbladen en het antwoordformulier achterin.
4. Vast? Draai het boek om bij de hints. Klaar? Open de verzegelde oplossing.

WIE IS WIE?

Fenna Pelzer (10) schrijft het logboek. Ze tekent graag en ziet alles, ook de kleine dingen.

Jules Pelzer (11) is haar neef. Hij heeft een kompas, een stopwatch en een mening over alles.

Opa Harie Pelzer (84) is hun opa. Hij werkte als jongen in de lampenkamer van de Staatsmijn Hendrik. Hij weet alles van mijnlampen en lampmerken.

Jo Kleijnen (61) is de voorzitter van Stichting Heidespoor, die de speurtocht heeft gemaakt. Hij is een oude vriend van opa.

WAT HEB JE NODIG?

Een potlood en een gum. Een paar kleurpotloden voor de kaart. Een kompas is leuk, maar niet nodig: alle windrichtingen staan op de kaart. En vooral: goede ogen en een beetje geduld.

HOE LANG DOE JE EROVER?

Ongeveer 2 tot 3 uur. Je kunt het alleen doen of samen met anderen. Je hoeft niet alles in één keer te doen: leg een briefje in het boek als je stopt.

SPEURTIP VAN OPA HARIE

"Wie iets zegt, kan zich vergissen. Of jokken. Een foto, een bonnetje of een tijd op een briefje jokt niet zo snel. Zoek dus altijd twéé stukken die hetzelfde zeggen."

FENNA'S LOGBOEK

STUK 1

Vrijdag 9 oktober, 's avonds

Vandaag is er iets heel raars gebeurd met de klas van Lotte, die bij mij op zwemles zit. Haar klas, groep 7 van De Zandloper, mocht als eerste de nieuwe speurtocht op de Brunssummerheide lopen: twaalf paaltjes, elk met een dier, een vraag en een pijl naar het volgende paaltje.

Maar vanaf paaltje 3 wezen de pijlen de verkeerde kant op! De klas liep een bospad in en kwam er pas na meer dan een uur weer uit, aan de andere kant van de heide. Lotte zei dat sommige kinderen moesten huilen.

Jo Kleijnen, die de tocht heeft gemaakt, is een vriend van opa. Hij belde vanavond: "Het is geen ongeluk, Harie. Iemand heeft ze verdraaid. Alle negen."

Jules en ik logeren dit weekend bij opa. Jules zei meteen: "Dan zoeken wíj uit wie het was." Opa moest lachen. Toen zei hij: "Joa. Waarom ook niet."

Toen pakte hij zijn oude mijnwerkerslamp uit de kast, van koper en glas. "Die heeft me in de mijn nooit in de steek gelaten," zei hij. "Morgen gaat hij mee de heide op."

Jo brengt morgen alle papieren. De politie heeft het ook genoteerd, zei hij. "Maar ik wil wéten wie het was."

Ik ga nu slapen. Jules ligt al te snurken. Hij zegt dat hij niet snurkt.

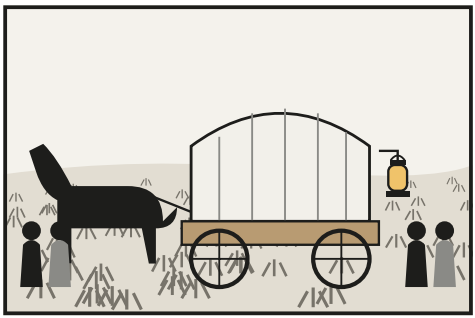
KRANTENKNIPSEL

STUK 2

PARKSTAD POST · ZATERDAG 10 OKTOBER 2026 · REGIO

Klas verdwaalt op de heide, huifkarman schiet te hulp

Pijlen van nieuwe speurtocht “verkeerd gedraaid”

Rob Habets met paard en huifkar bij de Oosthek. Een paar kinderen van groep 7 kregen een ritje terug.

BRUNSSUM – Een uitje van groep 7 van basisschool De Zandloper liep vrijdag anders af dan gepland. De kinderen zouden als eersten de nieuwe Grote Heidespeurtocht lopen. Maar vanaf het derde paaltje wezen de pijlen een verkeerd pad in.

‘We liepen meer dan een uur door het bos,’ vertelt juf Sanne Ritzen. ‘Om twintig over tien heb ik de organisatie gebeld.’ Rond twintig voor elf kwam de klas bij de Oosthek uit, aan de oostkant van de heide. Daar stond Rob Habets van huifkarbedrijf De Heikar met paard en wagen.

‘Ik was toevallig met mijn nieuwe paard aan het oefenen,’ zegt Habets. ‘Ik zag die kinderen en dacht: die zijn de weg kwijt. Dan help je toch?’

Jo Kleijnen van Stichting Heidespoor, die de tocht organiseert, is geschrokken. ‘Donderdagavond heb ik alle paaltjes nog gecontroleerd. Toen stond alles goed.’ De speurtocht gaat dit weekend gewoon open.

FENNA'S LOGBOEK

STUK 8

Zaterdag 10 oktober, 's ochtends

Jo kwam om half negen met een grote envelop. Daar zaten de krant, de foto's en de controlelijst in. Daarna gingen we met z'n vieren de heide op. Opa liep met een wandelstok en had zijn lamp aan zijn riem gehangen, "voor de gezelligheid".

Het was koud en mistig, en de heide was helemaal bruin. Jules liep met zijn kompas voorop en wilde bij elk paaltje weten welke kant de pijl op wees. Jo had ze gisteren alle negen teruggedraaid, maar hij had wel opgeschreven hoe hij ze vond.

Bij paaltje 5, de mier, zag ik iets glimmen in het zand. Ik dacht eerst dat het een muntje was. Maar het was een rond koperen plaatje met een gaatje en een nummer: **2417**. Er stonden ook drie letters op: S.M.H.

Opa werd er helemaal stil van. Hij hield het plaatje in zijn hand alsof het een klein vogeltje was. "Een lampmerk," zei hij. "Van de Staatsmijn Hendrik. Dat heb ik in zestig jaar niet meer in mijn hand gehad."

Daarna liepen we door naar het Uitkijkduin, het laatste paaltje. Jules ging achter een struik plassen (dat mag ik van hem niet opschrijven, dus ik doe het wel). Hij kwam terug met twee papieren zakjes met snoepjes erin. Op allebei zat een sticker van **Bakkerij 't Krentje**. Ze zaten verstopt onder de takken, vlak naast paaltje 12. Het snoep was nog helemaal droog.